

XI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til og Forandring i Sagtlov for Færverne af 9de Februar 1854.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 13de December 1890.)

Da Fuglefangsten er en meget vigtig Indtægtskilde for mange Bygder paa Færverne, blev Spørgsmaalet om Fredning af de vigtigste af de Fugle, der ere Genstand for Fangst, nemlig Søpapagojer, Alker og Lomvier rejst, saa snart Skydevaabnet kom mere i Brug deroppe. Skønt Landfuglene ogsaa bleve stærkt efterstræbte af Fægerne, skete det dog ikke i den Grad som med Hensyn til Søfuglene, der gave et ulige større Udbytte. Da Sagten med Skydevaaben paa de sidstnævnte Fugle øjensynlig havde en meget uheldig Indflydelse paa Bestanden, saa at den vigtige Indtægtskilde, som Fuglefangsten er for Færverne, trueedes med Tilintetgørelse, søgtes Endet forebygget ved Sagtlov for Færverne af 9de Februar 1854. Ved denne Lovs Gennemførelse troede man at have opnaaet en tilfredsstillende Ordning af dette Forhold, men det har viist sig langt fra at være Tilfældet, idet ikke alene Sagten med Skydevaaben lige fuldt har skadet

Fuglefangsten, men ogsaa Fuglebjergsejerne stundom have brugt en saa hensynsløs Fangstmaade i selve Bjergene, at den formenes at have bidraget til den øjensynlige Aftagen i Fuglebestanden, som faktisk har fundet Sted gennem en længere Arrække.

Denne Tingenes Tilstand har fremkaldt Ønsket om, at der ikke blot i Fuglebjergsejernes Interesse, men ogsaa af Hensyn til Befolkningen i det hele tilvejebringes en saadan Lovordning, at Fuglefangsten ikke mere er udsat for ved en hensynsløs Sagt at tilintetgøres.

Udvalget formener herefter at kunne anbefale Forslagets Fremme.

Hvad angaar Enkelthederne, kan Udvalget ogsaa tiltræde samme, dog at der i § 1 genoptages de af Lagtinget foreslaaede, men af Ministeriet ved Lovforslagets Udarbejdelse udeladte Bestemmelser, der gaa ud paa at forhindre, at Ejerne af Fuglebjergene, ved paa Steder i disse at borttage al Fuglen,